

om, at den Amsterdamtraktat, som vi havde stemt ned, skulle til genforhandling.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er selvfølgelig interessant, at Enhedslisten leverer gode argumenter til støtte for både de borgerlige og regeringen om genforhandlingsdiskussionen, og det er det her jo også udtryk for.

Det undrer mig lidt, det må jeg sige, at man fuldstændig afviser den mulighed, som bør undersøges, men da jeg så kan høre, at det er en afvisning af en meget central del af SF's politik efter et dansk nej, så kan vi selvfølgelig ikke støtte dette forslag til vedtagelse fra Enhedslisten.

Addi Andersen (CD):

Jeg har allerede tidligere i dag understreget, hvorfor Amsterdamtraktaten er væsentlig for Europas fremtid. Derfor er det naturligvis vort håb, at et stort flertal af danskerne ved folkeafstemningen til næste år vil sige ja til den traktat, der leder Europa i en retning, som Danmark kun kan være tilfreds med.

Hvis det imidlertid skulle ske, at et flertal siger nej, vil både Danmark og Europa komme i en uoverskuelig situation. Men problemet er Danmarks. De øvrige lande ønsker stadig væk at videreføre den europæiske tanke. Dette må Danmark ikke blokere for. Derfor må Danmark tillade de andre lande at gennemføre Amsterdamtraktaten. Der er for CD ingen tvivl om, at det både politisk og praktisk vil bringe Danmark i en meget svag position, måske lige så svag som Norges, hvor man må følge regler, som man ikke selv har haft indflydelse på.

Men det afgørende for CD er, at vi ikke lægger hindringer i vejen for et projekt, der er den eneste vej videre for et fredeligt Europa.

Og så vil jeg gerne sige til sidst: Nejpartierne påtager sig altså et meget stort ansvar, for de kan ikke forudse, hvilke følger et nej vil have for Danmark, og det hjælper ikke Danmark og resten af Europa, hvis de bagefter sidder med røde ører, når først skaden er sket.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det var et meget skuffende svar fra såvel stats- som udenrigsministeren på den forespørgsel, som er rejst her i dag om konsekvenserne af et dansk nej. Jeg synes faktisk, det var utrolig skuffende, at ministrene ikke engang

havde gjort sig den umage at dele svaret i henholdsvis en formel besvarelse af de juridiske omstændigheder og en politisk vurdering, som måske i deres øjne kunne have været negativ for Danmarks vedkommende.

Jeg synes, vi fik en hel anden snak, som heller ikke havde noget med forespørgslen at gøre, men vi kan jo selvfølgelig kun tage til efterretning, at det er det niveau, debatten skal føres på.

Jeg synes egentlig, det er utroligt at måtte konstatere, at det er nemmere at få en formel besvarelse af det spørgsmål, der er rejst som forespørgslen tema her i dag, af den britiske Europaminister, Doug Henderson, end det er at få det af den danske statsminister.

Den britiske Europaminister, Doug Henderson, som alle nok ved kommer fra Labour i England. Han har den 16. juli i år svaret på et spørgsmål om, hvad der vil ske, hvis et medlemsland ikke ratificerer Amsterdamtraktaten. Og hans svar er helt utvetydigt og meget, meget firkantet og klart, at så kan Amsterdamtraktaten i dens nuværende form naturligvis ikke gennemføres i EU.

Se, det er jo den oplysning, der formelt set burde være kommet ud som hovedpointen i den besvarelse, der kom fra stats- og udenrigsministeren i stedet for alt det andet omsvøb. Men jeg synes, det er interessant, at det her svar, og det var ikke engang et forsøg på at tale udenom, kom fra den britiske Europaminister.

For sandheden er jo, hvis der skal ske det, at Danmark skulle smides ud af EU, hvis vi stemte nej, eller hvis der skulle ske det, at Danmark stod i en isoleret og helt uoverskuelig situation, som statsministerens udgangspunkt er, så ville det jo være, fordi alle de andre lande var enige om at forsøge at isolere Danmark og stille Danmark i en helt uoverskuelig situation.

Det, som vi kan fornemme, er jo noget andet. Den britiske regering har ikke nogen interesse i at stille Danmark i en så isoleret situation. Den svenske regering vil jo nok heller ikke have opbakning i den svenske befolkning til at lægge et helt, helt utidigt pres på Danmark, fordi vi fastholder de rettigheder, vi har på det nuværende traktatgrundlag.

Så man skal holde op med det dér forsøg på en skræmmekampagne og al den snak om, hvad der vil ske, hvis vi stemmer nej. Og man skal holde sig til det, som jeg jo egentlig også synes der kom som et rimeligt klart svar fra statsministeren i en besvarelse af et skriftligt